

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudkyň JUDr. Milady Uhlířové a JUDr. Evy Svobodové a v právní věci

žalobce: JUDr. L. H., IČO
sídlem
insolvenční správce dlužníka KTI - provádění staveb, s.r.o., IČO 26373041
sídlem Za Mototechnou 1619, 155 00 Praha - Stodůlky
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D. LL.M.
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7

proti

žalovanému: M. H., narozený
bytem
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Vovsíkem
sídlem Malá 6, 301 00 Plzeň

o určení, že žalovaný ručí za splnění povinností dlužnice, a o zaplacení, **k odvolání žalobce** proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. dubna 2017, č. j. 49 Cm 114/2015-101

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů odvolacího a dovolacího řízení k rukám jeho právního zástupce Mgr. Martina Vovsíka částku 78 496,20 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Plzni v záhlaví uvedeném usnesením zastavil řízení (výrok I.) a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 532 932,40 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám Mgr. Martina Vovsíka (výrok II.).
2. V odůvodnění usnesení soud prvního stupně uvedl, že se žalobce domáhal, aby soud určil ručení jednatele dlužníka KTI - provádění staveb s.r.o., se sídlem Za Mototechnou 1619, Praha - Stodůlky, jímž byl, a zároveň žádal uložení splnění povinnosti. Soud provedl rozsáhlé důkazní řízení. Podáním došlým soudu dne 28. 3. 2017 vzal žalobce žalobu zpět; uvedl, že tak činí s ohledem na zdravotní problémy stěžejní svědkyně paní J. H. Navrhl, aby odvolací soud řízení zastavil a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
3. Soud prvního stupně dále uvedl, že žalovaný souhlasil se zpětvzetím žaloby, účtoval však náhradu nákladů řízení v celkové výši 532 932,40 Kč včetně DPH, když byl projednáván společně určovací nárok, kde je tarifní hodnota 35 000 Kč a nárok pod bodem II. žaloby byl nárokem na plnění, u kterého tarifní hodnota činila částku 45 737 917,23 Kč dle jeho písemného stanoviska z 31. 5. 2016. Výše odměny pak po součtu tarifních hodnot činí za jeden úkon 62 620 Kč bez DPH; žalovaný účtoval 7 úkonů právní služby, 7 režijních paušálů po 300 Kč a 21% DPH. Soud proto dle § 96 o. s. ř. řízení zastavil, když žalovaný se zpětvzetím žaloby souhlasil. O náhradě

nákladů řízení soud rozhodl dle § 146 odst. 2 věty první o. s. ř.; konstatoval, že „žalobce z procesního hlediska zavinil, že řízení muselo být zastaveno, proto by měl hradit náhradu nákladů řízení žalobci, které byly vyúčtovány, jak výše uvedeno“.

4. Proti usnesení soudu prvního stupně podal v zákonné lhůtě žalobce odvolání, a to výslovně pouze do výroku II. Poukázal na to, že nárok na plnění předmětem řízení nebyl, což vyplývá z jeho písemného stanoviska ze dne 31. 5. 2016. V průběhu řízení se domáhal pouze určení ručení, jak vyplývá i z protokolů o jednání, v nichž je uvedeno, že předmětem řízení je pouze určení ručení jednatele dlužníka, nikoli další nároky. Pokud v původním návrhu dle § 68 odst. 1 zákona č. 90/213 Sb., o obchodních korporacích (dále též jen „ZOK“), v petitu uvedl i výrok II., z něhož by snad mohlo být dovozováno, že se domáhá i uložení splnění povinnosti, učinil tak pouze z neznalosti věci, resp. z neznalosti toho, jak přesně by měl výrok soudu určující ručení dle § 68 ZOK znít (návrh byl podán cca 7 měsíců od účinnosti zákona o obchodních korporacích, který institut ručení nově zavedl do právního řádu ČR a v té době nebyla žádná soudní praxe). Odvolatel proto nepovažuje napadený výrok II. za správný. Předmětem řízení bylo pouze ručení dle § 268 ZOK a toto je třeba brát jako základ pro určení výše náhrady nákladů a při určení sazby za 1 úkon je tedy nutno vycházet pouze z tarifní hodnoty dle § 9 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, tedy 35 000 Kč. Dále uvádí, že ve zpětvzetí návrhu navrhoval, aby náhrada nákladů řízení nebyla přiznána žádnému z účastníků, a to z důvodů, které ve zpětvzetí uvedl a které dle jeho názoru připouštějí aplikaci § 150 o. s. ř. Odvolatel proto navrhl, aby odvolací soud napadený výrok II. změnil a žalovanému nepřiznal náhradu nákladů řízení. Pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že žalovanému náhrada nákladů řízení přísluší, navrhl změnu napadeného výroku II. tak, že žalovanému bude přiznána náhrada nákladů řízení v rozsahu 7 úkonů právní služby v sazbě 2 500 Kč (sazba úkonu stanovena na základě tarifní hodnoty ve výši 35 000 Kč), tj. celkem 17 500 Kč + 7 paušálů po 300 Kč, tj. celkem 2 100 Kč + 21% DPH z částky 19 600 Kč, tj. 4 116 Kč; v celkovém souhrnu tedy ve výši 23 716 Kč.
5. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 8. 8. 2017, č. j. 6 Cmo 125/2017-117, usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku změnil tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce Mgr. Martina Vovsíka na náhradě nákladů řízení částku 23 716 Kč do tří dnů od právní moci usnesení. Tehdy odvolací soud shledal, že soud prvního stupně rozhodl správně, když přiznal žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Učinil však závěr, že výše přiznaných nákladů neodpovídá obsahu spisu s tím, že se jedná o žalobu podle § 68 odst. 1 ZOK a žalobce se nedomáhal zaplacení částky 45 737 917 Kč, když tato částka je zmíněna pouze ve stanovisku žalovaného ze dne 31. 5. 2015 (č. l. 37 spisu) s tím, že částka 45 737 917 Kč je uvedena v protokolu z přezkumného jednání a odpovídá součtu přihlášených a uznaných pohledávek věřitelů společnosti KTI - provádění staveb, s.r.o. Žalovanému proto náleží pouze odměna za 7 úkonů právní služby á 2 500 Kč (sazba úkonu dle tarifní hodnoty ve výši 35 000 Kč - § 9 odst. 3 písm. a/ advokátního tarifu), tj. celkem 17 500 Kč, 7 paušálů á 300 Kč (tj. 2 100 Kč) a 21% DPH ve výši 4 116 Kč; celkem tak náklady činí 23 716 Kč. Důvod pro užití výjimečného ustanovení § 150 o. s. ř. odvolací soud neshledal.
6. Proti usnesení odvolacího soudu podal žalovaný dovolání. Nejvyšší soud usnesením ze dne 20. 2. 2018, č. j. 27 Cdo 6025/2017-147, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 8. 2017, č. j. 6 Cmo 125/2017-117, zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Dovolací soud konstatoval, že potvrdil-li odvolací soud závěr soudu prvního stupně, podle něhož je žalobce povinen hradit žalovanému náklady řízení, bylo jeho právní posouzení věci správné. Dovolací soud dále zmínil řadu jeho rozhodnutí a konstatoval, že názorem, že se žalobce nedomáhal zaplacení určité částky, se odvolací soud odchýlil od závěrů judikatury. Odvolací soud totiž nezohlednil vzájemný (obsahový) vztah článku VIII. a článku IX.II. žaloby, z nichž jednoznačně vyplývá, že se žalobce domáhal nejen určení, že dovolatel ručí za splnění všech povinností dlužníce (a to zejména vůči věřitelům dlužníce), ale i toho, aby soud uložil dovolateli povinnost

splnit závazky dlužnice vůči jejím věřitelům (konkrétní výše žalobou požadovaného finančního plnění přitom vyplývá z článku VIII. žaloby).

7. Věc se tak znovu dostala do stadia odvolacího řízení.
8. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací znovu přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v rozsahu odvoláním napadeném a vázán závazným právním názorem dovolacího soudu neshledal odvolání důvodným.
9. Soud prvního stupně rozhodl správně, když přiznal žalovanému právo na náhradu nákladů řízení a výše přiznaných nákladů odpovídá obsahu spisu. Odvolací soud pro stručnost odkazuje na odůvodnění usnesení soudu prvního stupně.
10. Vzhledem k uvedenému odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v rozsahu odvoláním napadeném (výrok o nákladech řízení) jako správné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
11. O náhradě nákladů odvolacího a dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, § 243g odst. 1 věta druhá a § 142 odst. 1 o. s. ř. Důvod pro užití výjimečného ustanovení § 150 o. s. ř. odvolací soud neshledal. Za odvolací řízení žalovanému náleží odměna za 1 úkon á 62 620 Kč (§ 7 bod 7. advokátního tarifu) snižená o 50 % (§ 11 odst. 2 písm. c/ advokátního tarifu), 1 paušál á 300 Kč a DPH ve výši 6 638,10 Kč; celkem 38 248,10 Kč. Za dovolací řízení žalovanému náleží odměna za 1 úkon á 62 620 Kč snižená o 50 %, 1 paušál á 300 Kč, DPH ve výši 6 638,10 Kč a zaplacený soudní poplatek za dovolání 2 000 Kč; celkem 40 248,10 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. písm. h/ o. s. ř.).

Praha 20. dubna 2018

JUDr. František Švantner v.r.
předseda senátu

**Kateřina
Jelínková**

Digitálně podepsal Kateřina Jelínková
DN: c=CZ, 2.5.4.97=NTRCZ-00215651,
o=Vrchní soud v Praze [IČ 00215651],
ou=9354, cn=Kateřina Jelínková,
sn=Jelínková, givenName=Kateřina,
serialNumber=P397735
Datum: 2018.05.03 10:24:33 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Jelínková.